

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., ve věci **žalobce: J.S., nar. „X“,** posledně bytem „X“, zastoupen **Mgr. Janem Vodičkou, advokátem,** se sídlem Váňova 3180, Kladno, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2.8.2013, č. 530 117 033/315-MKŘ,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :*Vymezení předmětu řízení:*

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Praze a následně postoupenou nadepsanému krajskému soudu bylo zahájeno řízení o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení uvedenému v záhlaví tohoto rozsudku podle § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Žalovaným rozhodnutím byly podle § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o sociálním zabezpečení“) zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. 530 117 033 ze dne 16.1.2013 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla zamítnuta žádost žalobce o přiznání starobního důchodu pro nesplnění podmínek zák. č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).

Dle odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nezískal žalobce potřebnou dobu pojištění, pokud dosáhl důchodového věku v roce 2016. Ta totiž čítá 32 let podle § 29 odst. 1 písm. h) zákona o důchodovém pojištění, neboť ke dni 17.1.2013, od něhož žalobce žádá přiznání starobního důchodu, dosáhl pouze 19 roků a 144 dnů doby pojištění. Takto

započítané doby pojištění odpovídaly údajům o dobách pojištění na osobním listu důchodového pojištění žalobce ze dne 4.1.2013. Žalovaná následně v průběhu řízení o námitkách zhodnotila rovněž dobu péče žalobce o osobu závislou na pomoci jiné osoby ve III. (těžká závislost) a ve IV. stupni (úplná závislost) od 10.11.2008 do 20.8.2012 a dobu, kdy byl žalobce pracovně zařazen ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Ostrov od 14.6.2004 do 31.8.2004. Uvedené doby pojištění byly zapracovány do osobního listu důchodového pojištění ze dne 17.7.2013. Žalovaná proto při vydání žalovaného rozhodnutí vycházela ze zjištění, že žalobce dosáhl 22 roků a 343 dnů pojištění, přičemž bez zápočtu náhradních dob pojištění získal 18 roků a 353 dnů pojištění.

Žalobní body:

Žalobce napadl rozhodnutí žalované v plném rozsahu, přičemž tvrdil nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaná nezhodnotila veškeré doby pojištění získané žalobcem, zejména při jeho pracovním zařazení ve výkonu trestu odnětí svobody. Žalobce výslovně uvedl, že nebyly zohledněny doby pojištění v období od roku 1972 do roku 1979, od roku 1992 do 31.12.1994, kdy pracoval ve Věznici Valdice jako chodbař, od roku 1995 do roku 2002 a dále, že nebyly zohledněny doby pojištění od 15.11.1986 do 20.5.1987, kdy byl zaměstnán jako řidič Jednoty Pardubice.

Vyjádření žalované:

Žalovaná setrvala na právním názoru předestřeném v žalobou napadeném rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle právního a skutkového stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí podle § 75 odst. 1, 2 s.ř.s a dále v rozsahu § 76 s.ř.s. Ve věci bylo rozhodnuto po jejím veřejném projednání.

Podle § 28 zákona o důchodovém pojištění, má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popřípadě splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně.

Podle § 29 odst. 1 písm. h) zákona o důchodovém pojištění, má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 32 let a dosáhl důchodového věku v roce 2016.

Důchodový věk žalobce byl stanoven žalovanou podle § 32 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění ve spojení s přílohou k uvedenému zákonu na 63 let, což žalobce nespороval. Žalobce dosáhl důchodového věku dne 17.1.2016. Podle § 29 odst. 1 písm. h) zákona o důchodovém pojištění, tak doba pojištění žalobce pro přiznání starobního důchodu činí nejméně 32 let (nebo 30 let bez náhradních dob pojištění). Podle osobního listu důchodového pojištění ze dne 17.7.2013, jak již uvedeno shora, získal žalobce 22 roků a 343 dnů celkové doby pojištění (z potřebných 32 let doby pojištění), z toho 18 roků a 353 dnů doby pojištění bez náhradních dob pojištění (z potřebných 30 let doby pojištění).

Krajský soud provedl ve věci dokazování za účelem doplnění skutkového stavu věci - ověření dob pojištění získaných žalobcem, když ze sdělení Vězeňské služby České republiky

ze dne 11.3.2016 bylo zjištěno, že žalobce byl ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznicích: Věznice Žacléř (od 13.12.1971 do 13.10.1973), Věznice Valdice (od 6.2.1974 do 6.3.1979 a od 3.7.1979 do 3.7.1983); Vazební věznice Hradec Králové (od 23.10.1984 do 5.12.1984); Vazební věznice Praha Pankrác (od 27.12.1984 do 14.11.1986); Věznice Heřmanice (od 29.3.1988 do 3.5.1990); Věznice Vinařice (od 30.11.1990 do 24.6.2002 a od 21.8.2012 do 18.12.2015); Věznice Ostrov (od 11.10.2002 do 10.10.2008). Tímto důkazem vzal krajský soud za prokázané doby, po které žalobce vykonával trest odnětí svobody, přičemž v těchto dobách byly započteny i výkony vazby. Žalobce sám ani jeho právní zástupce proti provedení dokazování a proti zjištění z důkazu učiněnému nevnesl žádné námitky. Následně krajský soud doplnil dokazování o zprávy o pracovním zařazení žalobce v uvedených věznicích při výkonu trestu odnětí svobody. Zprávami z jednotlivých věznic byly prokázány tyto doby pojištění žalobce z důvodu jeho pracovního zařazení:

Věznice Ostrov - doba pojištění od 14.6.2004 do 31.8.2004 - 79 dnů pojištění;

Věznice Valdice - doba pojištění v r. 1974 - 171 dnů, v r. 1975 - 325 dnů, v r. 1976 - 307 dnů, v r. 1977 - 313 dnů, v r. 1978 - 227 dnů, v r. 1979 - 49 dnů; Věznice Valdice ve výkonu trestu odnětí žalobce od 3.7.1979 do 3.7.1983 potvrdila dobu pojištění pouze v r. 1980 - 222 dnů, v r. 1981 - 365 dnů, v r. 1982 - 365 dnů, v r. 1983 - 184 dnů;

Věznice Praha Pankrác - doba pojištění v r. 1985 - 140 dnů, v r. 1986 - 317 dnů;

Věznice Heřmanice - doba pojištění v r. 1988 - 216 dnů, v r. 1989 - 365 dnů, v r. 1990 - 122 dnů a 33 dnů náhradní doby pojištění. Z porovnání s osobním listem důchodového pojištění žalobce ze dne 17.7.2013 vyplynulo, že veškeré tyto doby pojištění (včetně náhradní doby pojištění) zde byly uvedeny a při vydání žalovaného rozhodnutí zohledněny.

Pro úplnost je třeba uvést, že při hodnocení výdělečné činnosti ve výkonu trestu bylo postupováno v souladu s vyhláškami, které prováděly zákon o sociálním zabezpečení (vyhláška č. 102/1964 Sb. - § 53; vyhláška č. 128/1975 Sb. - § 66 a vyhláška č. 149/1988 Sb. - § 58). Důchodové zabezpečení se nevztahovalo na odsouzené, kteří vykonávali nikoliv pravidelné, nýbrž jen příležitostné práce, jejichž výkon nezakládal účast na nemocenském pojištění. Z uvedeného důvodu proto nemohla být zohledněna jako doby pojištění ta období pracovní činnosti žalobce ve výkonu trestu odnětí svobody, kdy pracoval např. jako chodbař či vykonával jiné příležitostné práce přímo ve věznici, byť za ně dostával odměnu, jak sám uváděl.

Ve vztahu k ostatním žalobcem tvrzeným dobám pojištění (mimo výkon trestu odnětí svobody) bylo zápočtovým listem žalobce prokázáno, že žalobce vykonával práci u Jednoty Pardubic mimo jiné od 5.3.1987 do 9.4.1987. Dále zde bylo uvedeno, že žalobci ke dni skončení pracovního poměru, tj. ke dni 9.4.1987 bylo započítáno 7 roků a 95 dnů pracovního poměru. Doba, kdy žalobce pracoval v Jednotě Pardubice, mu byla v osobním listu důchodového pojištění, tedy rovněž při zhodnocení podmínek vzniku nároku na starobní důchod, započítána takto: v r. 1983 - 67 dnů, v r. 1984 - 121 dnů (od 26.10.1983 do 30.4.1984), v r. 1987 - 22 (od 22.5.1987 do 12.6.1987), tedy je zjevné, že doba od 5.3.1987 do 9.4.1987 jako doba pojištění žalobci započítána nebyla.

Lze tedy shrnout, že žalovaná zhodnotila v soudním řízení prokázanou dobu pojištění dosaženou žalobcem (viz list důchodového pojištění žalobce ze dne 17.7.2013), s výhradou několikadenního období prokázaného výkonu práce žalobce u Jednoty Pardubice od 5.3.1987 do 9.4.1987. Naproti tomu se žalobci nepodařilo prokázat, že by dosáhl většího počtu dob pojištění z důvodu pracovního zařazení v průběhu jeho výkonu trestu odnětí svobody oproti stavu vykázanému na listu důchodového pojištění ze dne 17.7.2013.

Za daného stavu věci tak bylo úkolem krajského soudu posoudit, zda vada řízení spočívající v nepřesném zjištění doby pojištění, když nebylo započítáno období výdělečné činnosti od 5.3.1987 do 9.4.1987, měla či mohla mít vliv na zákonnost žalovaného rozhodnutí. V daném ohledu je třeba znovu připomenout ust. § 29 odst. 1 písm. h) zákona o důchodovém pojištění, podle kterého má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 32 let. Žalobci byla zhodnocena celková doba pojištění (včetně náhradní doby pojištění) v rozsahu 22 roků a 329 dnů, tedy žalobci chybí ke splnění podmínky získání potřebné doby pojištění více jak 9 roků doby pojištění. Z uvedeného je zcela zjevné, že ani zhodnocení doby od 5.3.1987 do 9.4.1987 by nevedlo ke splnění uvedené podmínky celkové doby pojištění 32 let. Krajský soud proto uzavřel, že uvedená okolnost nemohla mít vliv na zákonnost žalovaného rozhodnutí, tedy na výrok, zda žalobce splnil či nesplnil podmínky zákona o důchodovém pojištění pro přiznání starobního důchodu.

Ve vztahu k osobě žalobce je vhodné uvést, že podle § 29 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže nesplnil podmínky podle odstavce 1 a získal dobu pojištění nejméně 20 let a dosáhl věku alespoň o 5 let vyššího, než je důchodový věk stanovený podle § 32 pro muže stejného data narození. Z uvedeného pro žalobce totiž vyplývá, že tento bude mít možnost při dosažení věku 68 let požádat znovu o přiznání starobního důchodu.

S ohledem na výše uvedené krajský soud uzavřel, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a úspěšná žalovaná v daném typu soudního řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení. O odměně ustanoveného právního zástupce žalobce bude rozhodnuto samostatným usnesením.

P o u ě n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 12. dubna 2017

JUDr. Petra Venclová, Ph.D. v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Mgr. Lucie Marešová